

lydbægerets funktion til forstærkning af rørstemmens tone ikke var opdaget på Compenius' tid, hvilket ikke er korrekt, idet endog Compenius selv anvendte trompetstemmer med lange lydbægre i sine kirkeorgler – at de ikke forekommer i Frederiksborgorglet må skyldes instrumentets særlige verdslige funktioner og dets krav til komprimeret opstilling af piberne.

Alt i alt er Angul Hammerichs artikel dog særdeles morsom og informativ og kan anbefales på det varmeste.

Hans Chr. Hein

Kassettebånd

Eilif Zachariassen, clavichord:

Værker af Georg Böhm, J. S. Bach og C. Ph. E. Bach.

Optagelse: Carsten Lehn's studie SONGBIRD, 1981.

Forhandles af Forlaget Syrinx, Rolighedsvej 6, 3400 Hillerød, pris kr. 75,-.

I kølvandet på de efterhånden talrige pladeindspilninger på gamle orgler har der i de seneste år også været en stigende interesse for at høre andre »historiske« tasteinstrumenter; således har cembaloet fået en renæssance med såvel bygning af nye instrumenter som tilgang af nye kompositioner.

Heroverfor står clavichordet stadig som et historisk instrument, der udelukkende bruges til ældre tiders musik.

Den foreliggende indspilning er foretaget på et clavichord, bygget af Adlam Burnett i 1976 som en kopi af et instrument fra 1763 af J. A. Hass, Hamburg – mod slutningen af 1700-tallet havde clavichordet netop i Tyskland sin sidste blomstringsperiode med især C. Ph. E. Bachs kompositioner.

Indspilningen rummer bl. a. fire værker af C. Ph. E. Bach, og de står da også særdeles fint til instrumentet. Ved hjælp af en fintfølelse klangbehandling formår Eilif Zachariassen at forløse disse stykkers dramatik og følelse på overbevisende måde. Ikke mindst i »Freie Fantasie fürs Clavier« og i »Fantasie C-dur« udnytter Zachariassen det for clavichordet så karakteristiske vibrato og de pludselige dynamiske skift som instrumentet åbner mulighed for gennem den udøvedes næsten direkte forbindelse til strengene. Georg Böhms »Suite in a-moll« og J. S. Bachs »Chromatische Fantasie« høres ofte spillet på cembalo, og netop på den baggrund er det forfriskende at opleve, hvad clavichordets overlegne dynamiske og artikulationsmæssige egenskaber kan tilføje udførelsen af disse kompositioner.

Hans Chr. Hein